

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **I/6661.**

Benyújtás dátuma: **2019-06-27 13:48**

Parlex azonosító: **B2A50VMU0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Dr. Lukács László György (Jobbik)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (2) bekezdése és az egyes házszabályi rendelkezésekről szóló 10/2014. (II. 24.) OGY határozat 121. §-a alapján interpellációt kívánok benyújtani.

Az interpelláció címzettje: **Dr. Kásler Miklós, emberi erőforrások minisztere**

Az interpelláció címe: **"Nálunk a legrosszabb gyógyszertárba járni? Miért nem enyhíti a kormány a patikába járók terheit?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

Vitán felül áll, hogy a magyar betegnek fáj anyagilag a legjobban az uniós állampolgárok közül, ha gyógyszertárba kell menniük.

A gyógyszerfinanszírozásban 2012 óta a magánszféra, azaz a lakosok saját zsebéből való költsékezésének részaránya került túlsúlyba. Az állam lassú háttérbe vonulása a gyógyszerek támogatásából azt eredményezte, hogy az embereknek egyre többet kell költeniük, azaz egyre kevésbé támogatja őket az állam. Míg más európai országokban az állam állja a költség kétharmadát, nálunk a helyzet „fifti-fifti”. Sőt olyan Európai példa is akad, mint Észtországban, ahol olyan rendszert vezettek be, amelyben a betegek 100 euró – azaz nagyjából 32 ezer forint-feletti költség után csak a gyógyszerek árának tíz százalékát fizetik.

A magyar módi különösen azoknak fájó, akik egészségi állapotuknál fogva drágább és kevésbé támogatott gyógyszereket fogyasztanak, vagy akik krónikus betegként rendszeresen kénytelenek a patikákba járni. A jelenség mértéke nem alábecsülendő: a 16 évnél idősebb honfitársaink 39,4 százalékának van legalább egy krónikus vagy tartós betegsége. Az életkor előre haladtával ez az arányszám folyamatosan nő. Sőt, az idősebb korosztály számottevő részének már nem egy, hanem kettő vagy annál több krónikus betegséggel kell megküzdenie, emiatt pedig drága gyógyszereket vásárolnia. A gyógyszerfogyasztás 60 százalékát (vényköteles és vénymentes egyaránt) a 60 évnél idősebbek adják ki.

Jól látható tehát, hogy hazánkban az a rendszer, ami majd az összes európai szokással ellentétes, igen csak rosszul érinti a krónikus betegeket, de legfőképp a legidősebb korosztályt.

Például Szlovákiában az állam közel kétszer akkor összeggel támogatja gyógyszerkiadásában lakosait (209 Euro/fő), mint a Fidesz-kormány a magyar kisnyugdíjasait (119 Euro/fő).

Nem elég, hogy a magyar átlagbér kevesebb, mint a szlovák vagy a cseh vagy éppen az osztrák, de még a magyar betegeknek kell mélyebbre nyúlniuk zsebükben, ha betegek. A szakma számításai szerint közel 20 milliárd forintot spórol az állam a magyar betegeken úgy, hogy arra kényszeríti őket, hogy ők a saját pénztárcájukból pótolják ki az árkülönbséget.

Nyilvánvaló, hogy nem maradhat úgy a gyógyszerek hazai állami finanszírozása, hogy az amúgy is uniós összehasonlításban az egyik legkevesebb pénzt hazavivő magyar dolgozók és nyugdíjasok az uniós átlagot messze meghaladó mennyiségben finanszírozzák saját bevételeikből a gyógyszereiket eltörpülő állami segítség mellett.

Mindezekre tekintettel az alábbi kérdésekre várom Tisztelt Miniszter Úr válaszát:

Megváltoztatják-e végre a betegekre nézve előnytelen gyógyszerártámogatási rendszert?

Mikor adják végre vissza az elvett 20 milliárd forintot a gyógyszerertárba rendszeresen járóknak?

Várom érdemi válaszát!

Budapest, 2019. június 26.

Tisztelettel,

Dr. Lukács László György

Jobbik